

Blum Lászlóné A Férjével

Ez a kép a nővérem, Rella lakásában készült, Budapesten. Szinte minden évben jöttünk hozzá, amikortól volt amerikai útlevelünk. Előtte mint izraeli állampolgárok, nem jöhettünk. Nem volt diplomáciai kapcsolat a két ország között [Magyarországnak 1967--1989 között nem volt diplomáciai kapcsolata Izraellal. -- A szerk.]. Az álló alak vagyok én, mellettem áll a férjem, Blum László. Talán pészahi vacsorához készülünk, azért van a férjemen kipa. Ő csak ünnepeken vette fel a kapedlijét, normál hétköznapiokon nem fedte be a fejét. Nagyon szerettünk Budapestre járni, mindig nagyon jól éreztük magunkat. Sajnos a legutolsó látogatásunkkor esett el Laci, amikor is combnyaktörése lett, és ebből nem tudott már felépülni. Én azóta is járok Pestre, legutoljára az őszi ünnepeket töltöttem Rellánál 2003-ban.

Rella 1935-ben ment ki. Először egy hónapot töltött Egyiptomban, és utána ment Jeruzsálembe. Megismerkedett a leendő férjével, egy magyar férfival, Bilitzer Sándorral, és 1937-ben megtartották Jeruzsálemben az esküvőt. Rella férje debreceni vallásos családból származott, és orvosnak tanult Bécsben, de miután kiment Palesztinába, kitanulta a vízvezeték-szerelést. Kislányuk született 1945-ben, Ruti.

Hathetes volt a gyerek, amikor Rella férje gondolkodás nélkül, igazi hazaszeretetből, bevonult a Zsidó Brigádba, és ott volt vagy öt évig. Védte a hazát, kivívta a függetlenségét [A független Izrael állam 1948-ban jött létre. -- A szerk.].

Azt tudom, hogy 1945-ben mint katona átjött Budapestre félig illegálisan, egy angol repülőgépen, hogy megnézzék, ki maradt életben a családjából. Mert nem tudtunk akkor még semmit az itt maradottakról. Itt találta az egyik hűgát, aki kommunista volt, és hamis papírokkal bujkált a háborúban. Ő intézte a papírjaikat, és küldte ki nekik, hogy megkapják a beutazási engedélyt Magyarországra. 1951-ben visszajöttek, azóta ők itt élnek.

Akkor már két lányuk volt, mert időközben megszületett a Kati is. Rella bölcsődékben dolgozott, intézményvezető is volt hosszú éveken keresztül. Sándor már meghalt. Ha hazalátogatok, mindig nála lakom. Azt hiszem, nem bánták meg, hogy hazatelepültek, bár ezt azért nem lehet egyértelműen mondani.